

ROUŠKA

ročník 26

číslo 2/23

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 593 035 046, mobil: 736766021, email : info@bohumin.charita.cz

POHLED LÁSKY

V nedávném televizním pořadu *Fokus* Václava Moravce se hovořilo na téma seniorského věku, dlouhého života a jeho kvality, o problémech stáří a možnostech vědy, ale i o vztahu mezi mladou a seniorskou generací. Součástí pořadu byla také nahrávka s osobami, které tráví podzim života v pečovatelských domech, a kteří měli nahrát svůj vzkaz pro mladou generaci. Výpovědi byly rozmanité. „Stáří je krásné, protože jsme se ho dožili. Ale současně náročné, protože je to stáří,“ vypovídala jedna žena (85 let). Druhá přidala: „Učte se skromnosti. Nemusíte mít všechno, co vidíte nebo chcete, spokojte se s málem.“ „Hlavně ať jsou z vás slušní a čestní lidé,“ vzkazovala další. Na obranu mladší generace musím uvést slova kněze a etika Marka Orko Váchy, který byl jedním z hostů pořadu, že aktivita mladých (skautů, mediků apod.) v době covidu jej přesvědčila, že mladá generace je mnohem lepší, než si někdy představujeme. Je to ostatně staletá mezigenerační zkušenost. To, co chci ale hlavně zmínit, je výpověď téměř devadesátileté ženy, která mne zvláště zaujala, a to nejen ve vztahu k mladým lidem. Hovořila o tom, že i v seniorském domově se jí potvrdila zkušenost, že se člověk musí celý život učit. Mezi spoluobyteli domova se naučila, že nemůže druhého jen tak lehkomyšlně odsuzovat. A jak je to snadné ve vztazích, kdy lidská slabost a křehkost na sebe na každém kroku naráží. On je takový, ona je taková! Přemýšlela o tom, a v kontextu životních příběhů, které v domově poznala a poznává, našla důvod, proč by člověk

druhého neměl bezmyšlenkovitě soudit. „Víte proč? Protože nemůžete prožít život druhého v jeho celistvosti. Proto nikdy zcela nepochopíte, co jej k určitému chování vede. Jakou nese v sobě životní zkušenost,“ říkala do kamery. A já jsem v jejích očích zahlédl pokojnou radost. Byla sama sebou.

Je velké umění střežit svůj pohled na druhého a nedovolit mu vyústit do myšlenek posuzování a odsuzování. Naopak měli bychom se snažit o pohled lásky. To neznamena nějaký pohled sentimentality či blahosklonnosti, ale takový, ve kterém se druhého snažíme vidět takového, jaký by mohl být. Pohledem, který vytuší dobro, které v druhém ještě hluboko vězí, a které se často pro nedůvěru a odmítání okolí nedovede probudit či probrat na povrch. Již zmíněný Marek Orko Vácha o proměně lásky píše v knize „*Láska tvoří krásu*“: **Milovat se člověk naučí, je-li milován. Láska v něm probudí lásku. Naučte lidi mluvit, naučte je jazyk lásky.** A upozorňuje, že tuto proměnu láskou známe z pohádek. **Princ políbí žábu a ta se promění v princeznu. Nezmění se mu oči, ani ji takovou nevidí jen sám, ale žába se opravdu promění v princeznu. Zlatá korunka, kterou žába nosí na hlavě, jen upomíná, kým ve skutečnosti je.** Podobně cituje spisovatele G. B. Shawa (Pygmalion): **Rozdíl mezi dámou a pouliční květinářkou není v tom, jak se chová ona, ale v tom, jak se lidé chovají k ní.**

Ačkoliv nepůjde vše hladce jako v pohádkách a stále zůstává to, co zmínila ona obyvatelka domova senioru, že je stále potřeba se učit, úsilí milovat druhého je vždy obohacující. Protože se nejen snaží o dobro druhého, pozvednout jej, ale protože také mění nás samotné. Rozšiřuje naše srdce, činí nás více svobodnými a tím i samými sebou. Tak láska nejen proměňuje, ale také tvoří. Protože působí, že vzniká něco, co tu dříve nebylo a co by tu nebylo bez ní.

Kéž i malé pokroky, drobné úsměvy, záblesk porozumění v očích nás povzbuzují ve snaze utvářet krásnější svět.

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

**Za politiky a státníky na všech stranách,
aby hledali a nacházeli cesty k pokoji a dobru.**

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- * Za vyřešení zdravotních komplikací mladého muže.
- * Za uzdravení duší lidí, kteří bojují s nějakým druhem závislostí.
- * Za sílu a naději pro rodiny těžce nemocných lidí.
- * Za Boží požehnání pro služby, projekty a plány Charity Bohumín.

CHARITNÍ DŮM SV. KLÁRY PO TŘECH LETECH

Na začátku letošního roku jsem již potřetí zpracovávala statistiky a zamýšlela se nad tím, jak jsme si loni vedli. O některé mé postřehy bych se ráda podělila.

Naše služba funguje tři roky a na podzim úspěšně prošla kontrolou kvality poskytování sociálních služeb z Ministerstva práce a sociálních věcí, což nás naplňuje nejen radostí, ale je to také závazek tuto kvalitu uchovat a službu dále zdokonalovat.

K velkým radostem posledního roku pro mě patří, že se podařilo stabilizovat tým a tím i zázemí pro klienty. Stále více klientů se k nám vrací a

již na začátku roku volají, aby si rezervovali další termín. Dalo by se říct, že je vše krásné a ideální, ale když se dívám zpět, tak je za tímto výsledkem spousta poctivé práce celého týmu a náročných chvil. S vděčností za to, že jsme zvládli další rok, si odnáším z uplynulého roku zejména tyto dva poznatky.

- *Trpělivá a poctivá práce přináší své plody*

První polovina roku se pro službu nevyvíjela nejlépe, co se týkalo zájmu klientů o službu a celkově se zdálo, že se vrší starost za starostí. Na jaře bojovali s různými zdravotními problémy zaměstnanci i klienti. Mnozí zájemci o službu nenastoupili a na konci dubna jsme dokonce na pár dní službu zavřeli. Uvažovala jsem o tom, jak posílit povědomí o službě, kam dát letáčky a jak na nás upozornit. Většina aktivit v tomto směru zdánlivě vyšla na prázdno. Věřila jsem sice, že v létě, kdy je o službu tradičně největší zájem, bude trochu lépe, ale moc důvodů k optimismu tehdy nebylo. Opravdovou nadějí a povzbuzení do práce mi dodalo až několik žadatelů o službu, kteří se ozvali z různých obcí (Antošovic, Petrovic, Hlučína, nebo Ostravy) s tím, že chtějí pro příbuzného pobyt právě v naší službě, protože ji doporučili jejich přátelé. V takových chvílích jsem silně vnímala, že jdeme jako služba správným směrem a poctivá práce všech členů týmu má smysl, i když nemá ihned velkou odezvu.

- *Změny k lepšímu občas přicházejí pomalu*

Druhý z momentů, který mě oslovil, se týká klienta, který k nám přišel na podzim. Naši službu už v minulosti využil a znali jsme ho jako člověka, který má pevnou vůli a je schopen velkého úsilí, aby dosáhl samostatnosti. Když u nás byl před cca dvěma lety, tak začínal pobyt s tím, že potřeboval pomoc při chůzi, byl slabý a malátný. Svou vlastní pílí a snahou se mu za měsíc podařilo zlepšit kondici a odcházel zpět do svého bytu, kde žil sám s tím, že je soběstačný. Když k nám tento pán přišel na podzim, byl to úplně jiný člověk. Se smutkem jsme sledovali jeho rezignaci a odevzdanost. I přes veškerou motivaci a snahu personálu i rodiny byl smutný, nic ho netěšilo a celé dny trávil na pokoji v posteli. Neměl zájem ani o přesun na vozík, aby mohl jet do jídelny a potkat se

s dalšími klienty. Po dvou měsících jsem klienta navštívila a povídali si o tom, jak to bude dál, když odlehčovací pobyt skončí. Snažila jsem se ho povzbudit. Bavili jsme se o tom, že může ještě zkoušet bojovat, že si „může vzít svou soběstačnost zpět“, jak jen to bude možné. Klient se uprostřed rozhovoru najednou sám postavil, i když do té chvíle vždy potřeboval pomoc personálu a sdělil mi, že už na tom pracuje. Řekl mi, že už nějakou dobu se zkouší tajně sám postavit, aby zase mohl cvičit chůzi a být samostatnější, ale protože si nebyl jistý, že to zvládne, nikomu to neříkal. Od té doby se klientovo chování změnilo a zase začal být aktivní, jak tomu bylo dříve. Postupně se připojil k setkávání klientů v jídelně, začal cvičit a už nepotřebuje doprovod personálu. Potřeboval čas, aby získal znovu motivaci.

Přeji všem klidné prožití postní doby a naději a trpělivost nechat pozitivní změny pomalu růst, až nám přinesou užitek.

*Monika Adámková,
vedoucí Charitního domu sv. Kláry*

JAK PROŽÍVÁME JARNÍ ČAS

Vítání jara v Domově pro senioru U Kaple

Jaro v Domově jsme uvítali příjemným posezením s klienty a jejich rodinami. Počasí nám přálo a dalo se konečně po dlouhé zimě posedět i na terase. Odpoledne nám zpříjemnila kouzelnice Radana, která svým vystoupením všechny vtáhla do světa iluzí.

V březnu přišly klienty rozveselit děti z Mateřské školy Dětmarovice-Koukolná. Písničkami a tanečky vítaly jaro a loučily se se zimou. Dojatým klientům rozdaly drobné dárky, které samy vytvořily.

Přípravy na Velikonoce v Domově probíhaly tradičně. Tvořila se jarní dekorace, pekly se velikonoční perníčky, zdobil se beránek, barvila se vajíčka...

V dubnu Domov navštívila psí fenka Simba, která v rámci canisterapie pozitivně působí na psychiku klientů. V Domově jsou velmi oblíbení i anduláci Pepík s Lorou. Mnozí klienti si dlouhé chvíle zpřijemňují pozorováním této veselé dvojice a dokonce je učí i mluvit.

Nově jsme začali se smyslovou aktivizací, nabízíme klientům pomůcky, které stimulují jejich smyslové vnímání. Důraz je kladen na zapojení jednotlivých smyslů, sluchu, zraku, čichu a hmatu.

*Katka Oršulíková,
aktivizační pracovnice Domova U Kaple*

Malé radosti v Charitním domě sv. Kláry

Nedávno jsme slavili velikonoční svátky a velikonoční dobu stále prožíváme. V souvislosti s prožíváním Velikonoc a podněty k zamyšlení, které jsem čerpala z nedávného školení, mě napadlo podělit se s vámi o to, jak vnímají sváteční čas klienti naší služby a co je pro ně svátkem.

I když svátky s klienty slavíme a snažíme se připravit sváteční atmosféru výzdobou, v případě Velikonoc to bylo také upeče-

ným beránkem či mazancem, vnímám, že daleko větší váhu pro klienty mají drobné radosti, které si mohou dopřát i přes všední den. Pro pracovníky služby i pro jejich rodiny je pak vždycky výzvou, takové okamžiky vytvořit. Řada klientů, kteří se k nám dostanou po delší hospitalizaci, prožívá sváteční chvíle už jen tím, že se zase mohou oblékat tak, jako doma a netrávit celý den v pyžamu. Jindy je zase důležité mít něco svého, co mohu dělat stejně, jako doma i když se jedná o maličkosti jako je pití kávy, tak jak jí mám rád.

Příkladem může být paní Lucie, která u nás pobývala delší čas a díky zdravotním potížím trávila čas pouze na lůžku. Jako věřící žena prožívala neděle a svátky prostřednictvím přenosů na TV Noe, ale nekrásnější sváteční čas pro ni býval, když přišla její rodina a dovedla s sebou také kněze z jejich farnosti, který jí navštěvoval i doma, nebo si mohla o své víře a modlitbách za blízké pohovořit s někým z personálu. Pravidelně u nás pobývá také klient, který je ve šťastné a sváteční náladě pokaždé, když hraje dechovka a může si zazpívat nebo

i zatančit.

K dalším radostem může přispět i to, že přišlo jarní počasí a je tak možné vyjít na procházku, nebo si dát kávu na sluníčku. Vždy jsem ráda, když vidím, že se nám podaří jakoukoli radost zprostředkovat a mám za to, že se v prožívání malých radostí můžeme u našich klientů inspirovat.

Přeji všem čtenářům Roušky krásnou velikonoční dobu a také spoustu radostí, třeba i těch drobných.

*Monika Adámková,
Charitní dům sv. Kláry*

CELONÁRODNÍ SBÍRKA POTRAVIN – JARO 2023

V sobotu 22. dubna se uskutečnila další celostátní potravinová sbírka, které se tentokrát účastnili i dobrovolníci z Charity Bohumín v místním Kauflandu.

Obavy z negativních reakcí nakupujících, se kterými jsme tento den do obchodu vstupovali, byly opodstatněné. Vysoká inflace, drahé energie... většina lidí se na nás netvářila zrovna přívětivě.

Proto je výsledek sbírky pro nás dobrovolníky velkým překvapením, co však nás překvapilo mnohem víc, byly jednotlivé okamžiky v průběhu celého dne, kdy podstata daru nabývala jiných rozměrů a ty neměly nic společného s množstvím, druhem či váhou darovaného zboží.

Byly to momenty, kdy darující vyslovili vděk za to, že si mohou dovést obdarovat někoho, vědomi si své vlastní hodnoty i těch, jimž potravinová sbírka slouží. Rodiče s dětmi, které pyšně vybíraly zboží a plnily jím náš košík. Senioři, kteří se omlouvali, že nedávají mnoho, ale jsou vděční, že stále dát mohou. Lidé, kteří přidali byť jen jedinou věc, nebo ti, kteří přijeli nakoupit jen za účelem přispět a odevzdali nám celý svůj nákupní vozík.

Díky každičkému z nich jsme si odnesli nejen krabice od banánů, naplněné těstovinami, rýží, olejem, konzervami, čaji, mléky, nebo sprchovými gely a které dohromady vážily 401 kg, ale především pocit sounáležitosti člověka s člověkem, pokory a vděku, který maže rozdíly mezi generacemi, mezi chudým a bohatým, potřebným a nepotřebným.

Ten nejkrásnější moment nám přináší uvědomění, že všichni jsme potřební, ať darujeme či přijímáme a cena mouky nebo oleje je v tuto chvíli nevyčísitelná.

Děkuji tímto každému člověku, který jakoliv přispěl, děkuji 8 dobrovolníkům a také zaměstnancům Kauflandu, kteří nám vytvořili vhodné podmínky. Děkuji za všechny obdarované.

*Žaneta Bébarová,
vedoucí Noclehárny a denního centra*

P.S. Potraviny i drogistické zboží z Potravinové sbírky pomohou klientům Nízkoprahového denního centra pro osoby bez přístřeší, Noclehárny sv. Martina a Občanské poradny v Bohumíně.

NOVÉ ADOPTIVNÍ DÍTĚ CHARITY BOHUMÍN

Adopce na dálku je dlouholetým prověřeným projektem Charity Česká republika. Středisko humanitární pomoci a rozvojové spolupráce Diecézní charity ostravsko-opavské jej na Zakarpatské Ukrajině realizuje již od roku 2005. A Charita Bohumín je jeho součástí, jako „adoptivní rodič“.

Cílovou skupinou jsou děti ze sociálně slabých rodin, kterým má pomoc umožnit získat nejvyšší možné vzdělání a pozvednout hmotnou a duševní úroveň jejich rodin. Dlouhodobým cílem je zvýšení vzdělanosti a kvality života na Ukrajině.

Děti podporujeme v Ivano-Frankivské oblasti a také v Žytomyrské oblasti.

Adoptivní rodiče, kteří se rozhodnou zapojit do projektu, se darovací smlouvou zavazují k pravidelnému zasílání finančních prostředků, které jsou pak předávány přímo do rodin podporovaných dětí.

Jak jsou peníze využívány?

Částka je rozdělena do tří částí: **70%** je příspěvek přímo vybranému dítěti, vypláceno proti podpisu jeho rodičům nebo zákonnému zástupci, **20%** příspěvek do společného fondu, z něhož se podporuje místní komunita (Domov pokojného stáří v Ust' Čorne, místní koordinátoři projektu, sportovní, kulturní a jiné volnočasové aktivity všech dětí, lékařská péče, příp. operace vážně nemocných dětí nebo pomoc dosud nezapojeným v projektu Adopce na dálku a také režijní náklady partnerských ukrajinských neziskových organizací) a **10%** jsou režie DCHOO pro provoz projektu.

Příspěvek dítěti je využíván zejména na pokrytí základních životních potřeb (strava, náklady na bydlení), pokrytí nákladů na vzdělání (školní pomůcky, strava ve školách, jízdné, oblečení, ubytování), zdravotní péči (léky, zdravotní pomůcky, jiné léčebné náklady), ubytování a strava v náhradních rodinách a domovech u dětí bez rodičů.

Darovací smlouva

S „adoptivním rodičem“ je uzavírána pro konkrétní dítě darovací smlouva na dobu neurčitou (na vyžádání také na 1 rok). Po zadání údajů a vybrání dítěte je charitním pracovníkem zaslána darovací smlouva a další náležitosti.

Kritéria pro zařazování dětí

Základním kritériem je potřebnost dítětem bez ohledu na národnost, náboženství, pohlaví či jiné faktory. Zařazovány jsou děti předškolního věku, školního věku, případně i studenti. Děti jsou do projektu vybírány na základě informací místních koordinátorů, kteří mají přehled o potřebných dětech ve „svých“ lokalitách. Podněty získáváme také při našem pravidelném monitoringu situace přímo na místě a při vizitacích ukrajinských partnerů a rodin.

Pracovníci Charity Bohumín mají adoptovány tři děti.

Marii Perepeku jsme adoptovali, když jí byl jeden rok; letos už jí bude 10 let. Narodila se s těžkým hendikepem horních a dolních končetin. Nemůže se pohybovat bez cizí pomoci. Za svůj život prodělala několik operací, aby se její stav alespoň trochu zlepšil.

V roce 2018 jsme se rozhodli adoptovat středoškoláka Svjatoslava Ušanského, který studuje střední zdravotnickou školu a letos mu bude 20 let.

A letos na jaře, když ukončila střední školu a nastoupila do práce Myroslava Bilanič, jsme se rozhodli pro adopci tříletého Olexandra Pojdy. Jeho rodina žije ve starém domě spolu s babičkou. Otec se o rodinu nestará. Chybí jim finanční prostředky, a tak je živí jejich kráva a pomáhají si sběrem hub a lesních plodů. Olexova maminka se stará ještě o dva jeho sourozence. Ty smutné oči rozhodly...

Zdeňka Kniezková Brňáková

DEKACERT A CHARITA BOHUMÍN

V dnešní složité době bývá obtížné hledat jistoty, udržet si své morální hodnoty a zásady a to nejen ve svém osobním životě, ale i v životě pracovním, což platí pro práci v charitní organizaci mnohem víc. V rámci naší práce se můžeme setkat s otázkami: Čím se naše organizace liší od ostatních? Co mi může nabídnout mimořádného? Nejen z tohoto důvodu vedení Charity Bohumín velmi zaujal model **DEKACERT®**.

Model DEKACERT® německé autorky Prof. Dr. Theol. Elisabeth Jüemann je nástrojem etického řízení managementu církevní organizace. Tento model se opírá o 10 křesťanských hodnot vybraných podle Desatera, a to:

1. Identita
2. Integrita
3. Svatý čas
4. Generační solidarita
5. Tělesný a duchovní život
6. Spolehlivá dohoda
7. Vlastnictví
8. Komunikace
9. Sociální společenství
10. Intimní společenství

Využívání modelu DEKACERT® do prostředí českých charitních organizací zavádí - Projekt DEKACERT® CZ. Jedná se o ucelený vzdělávací systém akreditovaných kurzů, během kterých pracovníci získají praktický návod, jak výše zmíněné hodnoty aplikovat v sociálních službách. Kurzy jsou určeny pro každého pracovníka neohledně na pracovní pozici.

V měsíci dubnu vedoucí jednotlivých středisek Charity Bohumín absolvovali úvodní kurz pro management, jehož lektorkou byla paní Mgr. Lucie Szotkowská a následovat budou kurzy pro ostatní pracovníky Charity Bohumín, a to v rozsahu 16 hodin.

A já jen doufám, že každá má kolegyně či kolega se během kurzu zastaví, bude přemýšlet nad svými hodnotami a nad tím, jak lze jejich práci dělat ještě lépe s respektem a úctou k druhému člověku. Tak jak jsem tuto možnost měla já. A za to velké díky!

*Michaela Mičová,
vedoucí domova pro seniory*